

РЕШЕНИЕ

№ 11678

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 19.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11138** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител и във връзка с чл.97 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на Ц. И. Д. от [населено място], чрез адв.М. Т., със съдебен адрес [населено място], [улица] „Б“ срещу Заповед № РД – 09 – 1141/18. 10. 2024 г. на управителя на НЗОК, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал.2, т.1 и т. 5 от ЗДСл, а именно неизпълнение на правилата за професионално поведение по чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА. С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена в нарушение на процесуалните норми и на материалния закон. Правят се възражения, че дисциплинарнонаказващият орган не е обсъдил писмените обяснения, в нарушение на чл. 93, ал.1 и ал. 2 от ЗДСл. Твърди се нарушение на чл. 94, ал.1 от ЗДСл, чл. 95, ал.4 от ЗДСл, чл. 91, ал.1 от ЗДСл. По съществуващото на спора счита, че не е доказано извършване на дисциплинарно нарушение. Претендира разноски. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т..

Ответникът – управителят на НЗОК, чрез юрисконсулт Ч., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и потвърждаване на процесната заповед като законосъобразна, издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила. Поддържа аргументите от отговора на жалбата.

Административен съд София - град, I отделение, 43 състав, след като обсъди доводите

на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Към датата на издаване на Заповед № РД – 09 – 1141/18. 10. 2024 г. на управителя на НЗОК Ц. И. Д. заема длъжността началник на отдел „Договаряне и контрол на болнична медицинска помощ“ в РЗОК С. – СЗОК.

Със Заповед № РД – 09 – 925/26. 08. 2024 г. на вр.и.д. управител на НЗОК е разпоредено да се образува дисциплинарно дело срещу Ц. И. Д. на длъжност началник на отдел „Договаряне и контрол на болнична медицинска помощ“ във връзка с констатирани нарушения, обективирани в Доклад за резултатите от извършена извънпланова проверка, съгласно Заповед № РД – 25 – 450/04. 07. 2024 г. Дисциплинарното дело да се разгледа от Дисциплинарен съвет, назначен със заповеди на управителя на НЗОК, да приеме решение, което да се докладва на управителя на НЗОК в 7 – дневен срок от приемането му.

В Доклад за резултатите от извършена извънпланова проверка, съгласно Заповед № РД – 25 – 450/04. 07. 2024 г. са направени фактически констатации, че МБАЛ „Доверие“ АД е изпълнител по договор за оказване на БМП по КП/КПр/АПр, съгласно НРД за МД 2023 – 2025. За периода от 01. 11. 2023 г. до 16.04. 2024 г. в МБАЛ „Доверие“ не работи лекар със специалност „Микробиология“, поради което лечебното завеждане не отговаря на изискването в ДЛА на КПр №3 и № 4 от приложение № 19 „Клинични процедури“ на НРД за МД 2023 – 2025 г. За горното обстоятелство МБАЛ „Доверие“ е уведомило СЗОК на 08. 04. 2024 г. Съответно за периода от 01. 11. 2023 г. до 16. 04. 2024 г. липсва правно основание за заплащане на дейности по КПр № 3 и № 4. Следвало е да се инициира проверка, за да не се допусне неправомерно получаване на средства за тези дейности. За периода от 16. 04. 2024 г. до 24. 06. 2024 г. не е иницирана проверка. При проверката въз основа на Заповед № РД – 18 – 872/24. 06. 2024 г. на директора на СЗОК не е констатирано нарушение, въпреки, че такова е било налице. Във връзка с горното е предложено да се потърси дисциплинарна отговорност от служители на отдел „Договаряне и контрол на болнична медицинска помощ“, включително и от Ц. Д., в качеството ѝ на началник отдел.

По данните от доклада е образувано дисциплинарно дело. Във връзка с него са изискани обяснения от служителката, конкретно за съгласуването от нейна страна на Заповед № РД - 18 – 872/24. 06. 2024 г. на директора на СЗОК с формулирани общи задачи на проверяващите контрольори. В обясненията си Ц. И. Д. е посочила, че е следвало да се издаде кредитно известие на МБАЛ „Доверие“ АД на стойност 54 160.00 лева, която сума да бъде възстановена на НЗОК/СЗОК. Това не е сторено, тъй като директорът на СЗОК е разпоредил с писмена резолюция „Да не се кредитира дейността по КПр 3 и 4 на МБАЛ „Доверие“ за посочения период“. На 24. 06. 2024 г. е издадена заповед, с която е разпоредено извършването на проверка. От събраните по делото доказателства се установява, че неправомерно изплатената сума е възстановена на СЗОК, ведно с лихвите.

Издадена е процесната Заповед № РД – 09 – 1141/18. 10. 2024 г. на управителя на НЗОК, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал. 2,

т.1 и т. 5 от ЗДСл, а именно неизпълнение на правилата за професионално поведение по чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА. Конкретното нарушение е на задължението служителите да изпълняват задълженията и функциите си с необходимия професионализъм, като поддържат актуални знания и повишават уменията си, необходими за ефективното изпълнение на служебните си задължения, както и да предоставят цялата информация, отнасяща се до вземане на конкретно решение, когато правят предложения до органите на държавна власт. Фактите, въз основа на които е направен извод за допуснати дисциплинарни нарушения от страна на служителката по чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА са, че на 24.06. 2024 г. и след това, като е съгласувала Заповед № РД – 18 – 872/24. 06. 2024г. на директора на СЗОК за проверка на МБАЛ „Доверие“ АД е допуснала обхватът на проверката да е общо формулиран, което допуска преценка от страна на проверяващите контролатори по отношение на конкретното изпълнение.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Наложено наказание е постановено от дисциплинарнонаказващия орган, компетентен по чл.92 от ЗДСл., поради което оспорената заповед е валиден административен акт. Атакуваният административен акт е издаден в изискваната за неговата валидност писмена форма и формално има необходимото съдържание, посочено в чл. 97, ал. 1 от ЗДСл. Не се констатира отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 2 от АПК.

Не се споделя твърдението изложено в жалбата, че не е спазен двумесечният срок за налагане на дисциплинарното наказание. Съгласно чл.94, ал.1 ЗДСл, дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Трайно е разбирането в теорията и практиката, че нарушението следва да се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя; т.е. от момента, в който съответното длъжностно лице - дисциплинарно наказващ орган е имало обективна възможност да направи извод за наличието или липсата на дисциплинарно нарушение и неговия автор, след като е събрал всички необходими доказателства, данни и информация относно извършваната в тази насока преценка.

Не е нарушена и разпоредбата на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, която предвижда задължение за дисциплинарнонаказващия орган преди да наложи дисциплинарно наказание да изслуша държавния служител, да му даде срок за писмени обяснения, както и да събере и оцени посочените от служителя доказателства. Предоставена е възможност на жалбоподателката да представи писмени обяснения, каквито са представени от нейна страна.

Издадената заповед обаче противоречи на материалния закон и на целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗДСл, наказание се налага на държавен служител, който виновно е нарушил своите служебни задължения. От текста на разпоредбата следва еднозначен извод, че на първо място дисциплинарната отговорност на служителя е лична, т.е. за да бъде наложено дисциплинарно наказание

следва да е налице лично поведение на служителя, което да е в нарушение на служебните му задължения, както и същото следва да е умишлено, т.е. при наличие на съзнание за неправилността му.

С разпоредбата на ал. 2 на чл. 89 ЗДСл законодателят е конкретизирал категориите дисциплинарни нарушения в пет точки. В случая на Ц. Д. е наложено наказание за вменено й дисциплинарно нарушение по т. 1 и т.5, неизпълнение на служебни задължения и неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА.

Настоящата съдебна инстанция счита на първо място, че описанието на нарушението от фактическа страна не кореспондира с посочените като нарушени правни норми. Не се доказва поведение на държавния служител, което да съставлява неизпълнение на служебни задължения, нито липса на необходимия професионализъм, актуални знания и умения, необходими за ефективното изпълнение на служебните задължения, или непредоставяне на цялата информация, отнасяща се до вземане на конкретно решение. Видно от обясненията на служителката, директорът на СЗОК е разполагал с цялата информация във връзка с казуса с МБАЛ „Доверие“ АД. Той е разпоредил с писмена резолюция „Да не се кредитира дейността по КПр 3 и 4 на МБАЛ „Доверие“ за периода 01.11.2023 г. до 16. 04. 2024 г.“, което е довело до това, че отчитащият лечебното заведение към този момент служител г-жа Н. К. да не издаде кредитно известие на МБАЛ „Доверие“ АД на стойност 54 160.00 лева.

Заповед № РД – 18 – 872/24. 06. 2024 г. на директора на СЗОК е издадена отново след негова резолюция. Настоящата инстанция счита от една страна, че съдържанието на заповедта не е непълно и с неясен обхват на проверката, а от друга страна, че конкретно жалбоподателката няма вина нито за късното възлагане на проверката, нито за съдържанието на заповедта да проверката, нито за неиздаването на кредитно известие, доколкото всички тези действия са в резултат от решения и в изпълнение на разпореждания на директора на СЗОК.

От страна на Ц. И. Д. не е извършено дисциплинарно нарушение, поради което незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната й отговорност с процесната заповед.

На следващо място съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на чл. 91 от ЗДСл, представляващо отделно нарушение на материалния закон. Предвид изискването за мотивиране на акта и съобразявайки нормата на чл. 91, ал.1 от ЗДСл, визираща критериите при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, а именно - тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител, се налага безспорно извода, че видът и размерът на наложеното наказание не са определени правилно. В случая няма настъпили вреди, доколкото сумата е възстановена от МБАЛ „Доверие“ АД, ведно с лихвите, не е съобразено и цялостното поведение на държавния служител. Няма мотиви защо не е наложена „забележка“, а вместо това по-тежкото наказание „порицание“ и то при липса на данни за предходни нарушения на служебната дисциплина. Изводът е, че издадената заповед не е съобразена с целта на закона – да се наложи наказание за конкретното нарушение с преценката на тежестта му без наказанието да бъде несправедливо.

Следователно заповедта е незаконосъобразна, несъответстваща на материалния закон

и на целта на закона, поради което подлежи на отмяна.

При този изход на правния спор е основателно искането за заплащане на разноски на жалбоподателката в размер на 1000 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна Заповед № РД – 09 – 1141/18. 10. 2024 г. на управителя на НЗОК, с която на Ц. И. Д. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл. 89, ал.2, т.1 и т. 5 от ЗДСл, а именно неизпълнение на правилата за професионално поведение по чл. 5, ал. 2 и ал. 3 от КПСДА .

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на Ц. И. Д. сума в размер на 1000 /хиляда/ лева, представляваща платено адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване по чл.124 от ЗДСл.

Съдия: